

den kirkelige og den politiske Repræsentations Myndighed, saa bliver unægteligt Banfeligheden ikke lidet forøget ved den Tilstand, som saaledes har dannet sig hos os i Overgangstiden. Saameget mere troer imidlertid Udvalgets Fleerhed at turde forudsætte hos Rigsdagen ikke alene et almindeligt Ønske om at see Grundlovens § 80 bragt til Udførelse, men ogsaa den fornødne Imødekønnen af dertil sigtende Forslag. Et saadant foreligger her i Udfæstets §§ 3—5.

Det er en ueftergivelig Fordring fra Folkekirkens Side: at vide sig betrygget imod Indgreb af Statsmagten i Det, der udfør Grundlaget for dens Væsen som evangelisk-lutherisk Troessamfund og Grundformerne for dens Virksomhed. Exempelviis ansøre vi: Behandling af Katechismer, Ritual og Alterbog, Textsystem, Psalmebog og Choralbog, Bestemmelser angaaende Forpligtelsen ved Tiltrædelse af geistligt Embede og Paatale ved Misligheder i Geistliges Liv og Embedsførelse, angaaende Præstens Stilling til Bølse af Fraskilte, angaaende den kirkelige Forpligtelse til Barnebaab, angaaende Skriftemaalet som Betingelse for Afgang til den hellige Nædvæ. I flige reen kirkelige Anliggender have vi derfor holdt fast ved en besluttende Myndighed, som med Nødvendighed tilkommende det kirkelige Dragan. Men vi have paa den anden Side troet, at der billigen kan tilkomme Folkerepræsentationen en controllerende Stilling til Folkekirken, som i Grundloven har Tilsagn om Understøttelse af Staten. Dette Forhold vil der ske Hyldest, naar de af Kirkeraadet fattede Beslutninger ikke kunne erholve Lovskraft, uden at det dertil sigtende Lovforslag, fremlagt af Regjeringen, er vedtaget af Rigsdagen. Det kan ikke let forudsættes, at denne Vedtagelse ved Anliggender af den angivne Bestaaffenhed skulde blive nægtet; men hvad der i saadant Tilfælde vilde indtræde, vilde dog kun være Anvendelsen af et Veto i Lighed med det, som til enhver Tid vil være forbeholdt Kongen. Al postitiv Indgriben i Kirkens indre Forhold vilde derimod være udelukket.

Udenfor de reen kirkelige Anliggender ligge andre, som staae i nærmere eller fjernere For-

bindelse med Kirkens Interesse, hvis Behandling og Ordning kan blive af væsentlig Betydning til at befordre dens Virksomhed eller lægge Hindring i Veien for samme. Først og fremmest gjælder dette om Anvendelsen af de Folkekirken tillagte pecuniaire Midler af forskjellig Art. Det er imidlertid Kirkens uadgaaende Virksomhed, som kan blive afhængig i større eller ringere Grad af didhenhørende Bestemmelser, og de have derfor en Side, som ikke mindre griber ind i Statens og Statsborgernes Stilling og Ret. Det er Anliggender af blanded Natur. Den Ret at ordne disse Forhold ved Lov tilkommer Statsmagten ifølge den Stilling, hvori Folkekirken staaer til Staten. Men Kirken har paa den anden Side en naturlig Afkomst til at komme til Orde angaaende Foranstaltninger, hvori den saa væsentlig er interesseret, og den lovgivende Magt vilde lidet varetage sit eget Bedste, vilde overse, hvilken Betyggelse og Understøttelse der kan erholdes for de høieste Statsformaal ved et velordnet og ubindret virkende Kirkevæsen, dersom den kunde lade den kirkelige Stemme ubenyttet og upaaagtet. Isærdeles gjælder det her Sagte om Fordeling og Anvendelse af de Indtægter, der fra Arilds Tid have været henlagte til Kirken, og medundertegnede Mådvig troer derfor, at der bør forbeholdes Kirkeraadet ubetinget Ret til at afgive sin Betænkning, førend nogen hertil sigtende Lov udfommer. Udvalgets øvrige Medlemmer ere enige angaaende det Tilbørlige i en saadan Fremgangsmaade; men de betrygte, at et ubetinget Tilsagn lettelig kunde give Anledning til Tvivl og Stridspørgsmaal; og da Statens og Kirkens velforstaede Interesse maa falde sammen i Ønsket om den bedst mulige Fordeling og Anvendelse af de til Kirken henlagte Indtægter, antage de, at der i Virkeligheden vil vindes den samme Betyggelse, om end Tilsagnet bliver indskrænket til Det, der i saadanne Tilfælde „i Regelen“ bør see.

Hvad derefter Balgen angaaer, er Udvalget blevet staaende ved det fra først af foreslaaede Form af middelbare Balg som den meest betryggende. Uden Tvivl ville disse Balg, saaledes som det i Kirkecommissjonen er